

عنوان مقاله:

معیارهای ناپایداری در حمل و نقل شهری (با تاکید بر استفاده از خودروهای شخصی)

محل انتشار:

نخستین همایش توسعه شهری پایدار (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

قربان اسلامی راد - دانشجوی دکترای تخصصی جغرافیا و برنامه ریزی شهری

یاسر قاسمی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی

خلاصه مقاله:

توسعه شهرها و افزایش جمعیت آنها، در هر شرایطی تامین ارتباط توجایی جمعیت در انجام فعالیتها ضروری میسازد عامل حمل و نقل در عرصه فضایی شکل دهنده نیازهای جمعیت شهرها شامل کار، سکونت و گذران اوقات فراغت، به عنوان مکمل سه رکن یاد شده نقش مهمی دارد. امروزه مسأله حمل و نقل در شهرهای ایران به عنوان یکی از حادترین و پیچیده ترین مشکلات شهری جلوه می نماید. چون با گسترش روز افزون شهرها، فاصله بین محل کار و سکونت افزایش پیدا کرده است و نبود سیستم حمل و نقل عمومی کارآمد موجب گرایش به سمت استفاده از وسایل نقلیه شخصی در سفرهای درون شهری شده است. حجم بالای سفرهای درون شهری با استفاده از خودرو شخصی، آثار چون: ترافیک سنگین، اتلاف وقت شهروندان، اعتیاد به مصرف سوخت، آلودگیهای زیست محیطی، استرسهای روانی و صرف هزینه های هنگفت اقتصادی را در بر داشته که همگی از عوامل بازدارنده دستیابی به سیستم حمل و نقل شهری پایدار میباشند. در این مقاله سعی بر آن داریم تا با بررسی اثرات و پیامدهای ناشی از استفاده بیش از اندازه خودروهای شخصی در سفرهای درون شهری، مسائل و مشکلات حمل و نقل درون شهری، شهرهای ایران را در چارچوب حمل و نقل پایدار مورد ارزیابی قرار دهیم و با ارائه راهکارهای بکاهش استفاده از خودروهای شخصی به دنبال الگوهای در جهت دستیابی به حمل و نقل پایدار شهری گام برداریم

کلمات کلیدی:

حمل و نقل شهری - وسایل نقلیه شخصی - وسایل نقلیه عمومی - حمل و نقل شهری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/96958>

